

'een aardige, vrolijke, inderdaad wat vrouwelijke man . . . Merkte op zijn zes-
tiende dat hij homoseksueel was . . . Was bevriend met Arondeus. 'Es bestand
jedoch kein Liebesverhältnis, das ist doch sicher, nicht?' 'Ja' - deze vraag was van
groot belang omdat . . . een request (was) ingediend om Bakker zijn schuld
minder zwaar aan te rekenen, omdat hij . . . door zijn sterke gevoelsbinding aan
Arondeus deze niets zou hebben kunnen weigeren. Blijkbaar heeft Bakker een
dergelijke voorstelling van zaken niet gewild . . . Verdere bijzonderheden herin-
ner ik me niet. Afgezien van deze homoseksuele verhouding is mij opgevallen de
sfeer van homo-erotiek, die over ons allen lag, een grote wederzijdse bewondering
en vrijwel vertederend voor elkaar.'

'De rest zat achter mij', schreef Dekking, zijn verslag voortzettend,
'daarvan herinner ik me niet veel': van Doorn, 'liberaal'; Barentsen, 'amb-
tenaar bij de distributie'; Roos, 'agent van politie. 'Waarom tegenstander
nationaal-socialisme?' 'Om mijn anti-revolutionaire beginselen'; Antje
Roos, 'verloofd met Barentsen'; Geertruida van Essen, 'verloofde van
Karl (Gröger) . . . een bijzonder aardig, levendig meisje'. De laatste die
zur Person verhoord werd, was volgens Dekking (die niet mocht omkijken)
'een vreemd mannetje, een soort kosthuishouder, die protesterend naar
binnen werd gesleurd tijdens het proces. Kennis van H.' - daarmee moet
Hartogh of Halberstadt bedoeld zijn, maar wie dat 'vreemd mannetje' was
(Kemp wellicht?), weten wij niet. Van Elsa Maris, Hartoghs vriendin,
maakte Dekking geen melding.

Pauze. Daarin 'weer hetzelfde spel van praatverbod dat met hard lachen
en schreeuwen overtreden wordt', tijdens hetwelk Geertruida van Essen
'voortdurend naast Karl kruipt en hem van onder tot boven afzoent, weer
door de moffen wordt weggestuurd, maar direct weer terug is. Brou-
wer geeft instructies: denk er om dat we alles gooien op ons *Mitleid-*
trauma. Arondeus praat honderd-uit over alles wat de moffen niet te weten
zijn gekomen.'

De *Vernehmung zur Sache* volgt: een reconstructie van het ten laste gelegde.
Arondeus onderstreepte daarbij dat men de aanslag op het bevolkingsregister
zo opgezet had dat er geen bloed zou vloeien. 'Voorzitter: Nu hebt u heel
toevallig deze twee artsen gevonden. Als die nu eens niet gekund hadden,
dan had u zonder gezeten en dan - Arondeus valt in de rede, met een vol-
maakte zelfverzekerdheid: Dan had ik direct twee andere gevonden, 'es gibt
so Viele die furchtbar gern so was mitmachen.' Beck zei, 'dat voor hem de
grootste waarde van de actie vooral daarin lag, dat het een soort aansporing
voor de Nederlanders was, zichzelf te blijven en niet zo slaafs zich maar
alles te laten welgevalen. Tenslotte nog had hem het sportieve van de
daad bijzonder aangetrokken.' Brandsteeder werd 'opvallend voorzichtig en